

SZÓVAL,

I ÉVF. - 1. SZÁM

SÃO PAULO, 1981. ÁPRILIS 10. BRAZILIAI MAGYAROK LAPJA

Szóval, — megszülettünk! Élünk. Szívünket, lelkünket magyar szóba öntjük és újszülötttől "illően" próbáljuk belesírni a Magyar Kolónia szívébe, fülébe, hogy szeressenek, olvassanak, hogy hallgassanak meg minket!

Már újszülöttként is van mondanivalónk! Hát még ha lesz időnk növekedni...

Mint az újszülöttek általában, mi sem tudjuk meddig élünk. Ha kidobnak minket szeretetlennül, akkor gyorsan meghalunk. De ha örülnek a magyarszavú, magyarszívtű emberek a mi születésünknek, akkor éveink száma hosszú lesz majd e földön.

Mi a célunk? Összefogni a jelenleg szazfelé szóródott magyar, és magyarul tudó, de már brazil állampolgárnak született magyarságot. Különösen São Paulo magyarságát összefogni. Nem szervezetileg, hanem annál erősebben: a magyar szó, a magyar kultúra kapcsával. Egy olvasótáborba! És bevonni ebbe az olvasótáborba a São Paulo-tól távolabb élő szörvány-magyarságot is (Rio de Janeiro, Belo Horizonte, Lorena, Curitiba, stb.), rendszeresen új hírekkel és magyar szóval megajándékozni őket. Bevonni őket a braziliai magyarság életébe, örömeibe, gondjaiba. Ugyanakkor tájékoztatást adni mindenfelé arról, hogyan is élnek népünk fiai itt Braziliában.

Szóval, — megpróbáljuk! Megpróbálunk fölébreszteni Valamit, ami (hisszük és reméljük) ott szunnyadozik még a lelkek mélyén: Vágy és érdeklődés a magyar szó után. Aktivitás a magyarság ügyében!

Egy csoport fiatal úgy érzi, — hogy az idősebb korosztály tagjaival együtt — tud valamit tenni magyarság-ügyben. Itt dobognak bennünk Ady szavai: "Jaj, a Tűzet ne hagyjátok kihalni!" — Nem akarjuk hagyni! Mindent megpróbálunk, hogy a hamu alatt pislogó parázs is új lángra kapjon! — Hogy a magyar nyelvvel ifjúságunkban is karakterformáló munkát végezzünk, sők ezzel a kultúrával, ezekkel az ezredéves népi tapasztalatokkal, a kapott hittel az őket befogadó soknemzetiségű Brazília jelenét, fejlődés-szebbülést jövőjét is gazdagítani tudják!

Álmodjuk a köztünk való békességet és a magyarságban való egységet, melyben nem lesznek kiváltságosok, melyben a közönség érdeke megelőzi majd pártok érdekeit és az egoizmust is.

Ki kell nőni a kicsinyhitlenségből. Hinnünk kell. Isten adta nagy hittel. Mind egyéni, mint nemzeti dimenziókban is.

Lapunk nem értesítő lesz csupán. Szeretnénk a magyar nyelvet magasabb szinten is szolgálni, szellemiségét, szépségeit jeles művelői által bemutatni, de ugyanakkor helyet adni azoknak az "amatőröknek" is, akik, bár külföldön születtek, gyönyörűen szépeket, vagy szigorúan igazakat, vagy "csak egyszerűen", boldogan gondolkodnak és írnak — magyarul.

Politikai elkötözöttségünk: szabadság. Ehhez nem is kell kommentár. De nem széthúzni akarunk! Nem csak kritizálni, hiszen tudjuk, hogy mindenütt vannak igazlelkű, becsületes emberek, akik szívügyüknek érzik ma is a magyarság sorsát, annak jobbítását. Ebben mi is szeretnénk segíteni!

Ezeknek jegyében adjuk most újszülöttünket a Kedves Olvasó kezébe! Megszülettünk, élünk! Hisszük, hogy küldetésünk is van. Itt vagyunk élet-akarón a braziliai magyarság előtt! Hogy élünk, vagy meghalunk a nemtörődömség közönyében, az már nem rajtunk múlik. Reméljük és vágyunk rá, hogy ez újszülött hangja felébreszti a szunyókáló jószíveket, magyar szíveket. Ha lesz életünk, akkor hangunk is érett, tisztan csengő lesz majd.

Áldást kérünk az "újszülöttnek", a SZÓVAL-nak! Áldást kívánunk a Kedves Olvasóknak! Áldást kérünk a magyarság ügyére!

A SZERKESZTŐSÉG

GONDOLAT

ÜZENET A MÁSODIK NEMZEDÉKNEK

Flórián Tibor

Harminchat külföldön töltött, küzdelmes év megpróbáltatásainak üllőjén edzettem acéllá hitemet. Hitemet a tobzódó hiúság és hazugság ellenére a szerénységben és az igazságban. Hitemet a gyűlölet korszakában is a szeretetben, amely megválthat minket, ha készek vagyunk a megbojtosításra és a szeretetet elsősorban egymás iránt gyakoroljuk. Hitemet, nemzet- és ember-voltunkat kisértő körülmények között is, a mindnyájunkat magasra emelő emberségben.

Szeretném, a szeretet alázatával, átnyujtani a távolságtól és az egyre növekvő időtől meg-ingathatatlaná érősdött hűségemet szülőföldem és népem iránt. Szeretném felmutatni, mint áldozati ostyát, mint úrvacsorán a kenyeret és a bort, a két háború közötti kisebbségi sorsban és egy földentől és európai életszemléletentől idegen világrész gyökértelenségében is, légykerekéből táplálkozó, és mégis, csak azért is növekvő magyarságomat.

Nyelvek bábéli zűrzavarában, New York felhőkarcolóinak rengetegében tanultam meg egyre inkább tisztelni Arany János, Vörösmarty, Petőfi, Ady, Kosztolányi, Tóth Árpád, Babits, Áprily, Illyés Gyula, Radnóti, Weöres Sándor és nyelvünk szépségét tisztán megőrző új költőink nyelvét. Idekint tanultam meg, hogy csak az öntudattal vállalt magyarsággal lehet tiszteletet érdemelni. Itt tanultam meg, hogy csak szigorú önmegismeréssel és önkritikával lehet jobba lenni. Huszonkét éves erdélyi kisebbségi sorsban és harminchat év külföldi tapasztalatai által érősdött meg az a meggyőződés, hogy emberség és mások megbecsülése nélkül nem lehet a tisztultabb magyarság magaslatát elérni. Itt tanultam meg igazán, hogy világpolgársággal, vagy teljes felszívódással, egy új államban, csak elveszni lehet, s ami ennél rosszabb elveszteni önmegbecsülésünket. Aki levetette magyarságát, az - gyökértelenül - nem tud sohasem ember lenni.

LEVELEK A SZERKESZTŐSÉGNEK

SZÓVAL,

Rua Sergipe, 270
01243 - Sao Paulo - SP

SZERKESZTŐSÉG: Reisch György (főszerkesztő)
Hársi Ernő · Gyuricza Gábor · Szabó László
Fenyvesi Ági · ifj. Lajtaváry Dani · Bálint Emese

Őrizzétek meg hűségüket! Őrizzétek meg tisztán kétnyelvűségeket és világítsatok a nélküle sötétségbe merülőkknek! Beszéljétek az állam nyelvét, éljétek és harcoljatok vele és tisztítsatok magatok körül a burjánzó bozótot, mely nélkületek lassan elborítaná magyar útjainkat. Legyetek a fölemelt kéz, mely nemcsak tiltani tud, hanem utat mutatni és a nemzet szétszört nyolc törzsével - külföldön, kisebbségben, vagy csonkaságra ítelt hazánkban - bátran közösséget vállal!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok az elkövetkező és az eddiginél is nagyobb próbára tevő évekre minden fiatalnak, az egész második nemzedéknek a szívébe békességet és erőt a magyarságért, a minket befogadó új államért s az emberiség jobb sorsáért folytatott küzdelemre.

SZELLEMTUDOMÁNY

Reisch György

Nehéz és sokjelentésű ez a cím. Egy kicsit talán veszélyes is a túl nagy anyaga miatt. Mert ide veszünk mindent, ami szellemi, lelki síkra visz minket. Ha kicsúszik valami a természet-tudomány keretei közül és filozófiai területekre vezet át minket, már szellemtudomány. Történelem, kultúrtörténet, mindez szellemtudomány. De szellemtudomány tulajdonképpen a politika is. No, nem az alkalmazott! Az nem. Mert ki merné a mai gyilkos világ úszását a képmutató, hazugság óceánban szellemtudományosnak nevezni. Mert a mai világ gyakorlati ténye, hogy a legkönyebb fajsúlyú embereket veti fel a politika felszínére. A súlyosabb egyéniségeket lelévik, megbuktatják, eltüntetik a süllyeszékben. Igen. A gyakorlati politika lehet történelmi tény, lehet gazdasági összefüggések-, vagy maffiak-, bestiák összjátéka, s ez esetben bizony messze áll a szellemtudományoktól. De amikor mi e "környezetszennyezett" óceánba alászállunk (néha talán "a pokol 7. bugyráig"), hogy a mégis létező, vagy a még mindig létező esetleges nemeset keressük, akkor már itt vagyunk ennél a rovatnál. Mert ki merné kétségbevonni, hogy a "nemes politika", a politikum is tárgyalható itt. Még akkor is, ha Machiavelli közhönséges-, blöns-sakká tette. De itt, most nem áll szándékunkban politizálni. Ez csak egy példa volt, hogy bemutassuk, mily tág értelemben használjuk mi e rovat nevét. S mindenesetre szeretnénk beleadni "apait-anyait", hogy kedves olvasóink örömmel és figyelemmel olvassák e rovatot is, s ezzel is hozzá tudjunk járulni lapunk sikeréhez.

Magyar szó szolgálatunkat kezdjük mindjárt Dr. Hets Aurélián aktuális cikkével:

A SZEMÉLYI HIVATÁSÉRZET KOSSUTHNÁL ÉS SZÉCHENYINÉL

Dr. Hets Aurélián OSB

"Nous avons fait respecter la Hongrie".

"Je laissais ma patrie: toutes les impertinences de peuples divers, parmi lesquels j'ai vécu, m'ont reconcilié avec elle".

(Széchenyi: Külföldi úti rajzai, Budapest, 1890)

Mikor Március Idusa körül a são paulói új lap Szerkesztõségétõl azt a megejtõ felkérést kaptam, hogy az 1848-49-es Szabadságharc erkõlcsi alapjairól írjak pár sort, megvillant bennem a gondolat, hogy ez a téma részben egy kis irányítás, útmutatás, biztatás és lelkesítés is lehet, hisz a negyvennyolcas forradalom az ifjú nemzedék mlve volt példaként minden korok ifjai számára. Talán részben szolgálhat *célkitûzés* is, amire nem vagyok hivatott és ezért az *eszményt* a Szabadságharc két szellemi elõkészítõjének erkõlcsi alapjaival és megnyilatkozásaikkal szeretném illusztrálni. Nem a 48 és 49 újrírását, értelmezését, megértését és értékelését célozom, hanem csak pár *eszméértéket* idézek.

Csodálatos, hogy a Nagy Magyar Parlagon a forradalom elõkészítésének két felgyújtó és világitó tûzszlopa a prioritás, a gyakorlati kivitel, az eszmék megvalósítása, a nemzetnevelés és irányítás kérdésében homlokegyenes, legtõbb-szõr vitázó és ellentétes álláspontot foglaltak el, ugyanakkor ugyanazon az erkõlcsi, istenes, hívõ és hazafias, testvéri talajon állnak, melynek alapja nemcsak a nemzeti, hanem az egyéni hivatás érzete.

Legszébben fejezi ki ezt a mélybõl, családi, felekezeti hagyományokból, neveltetésbõl, éles látásból származó érzést Kossuth Lajos ismert beszéde bekõszõntõjében: "Úgy érzem, hogy a Mindenható kezembe adta a *tárogatót*...". Ez a vigyázó, *prófétai hivatás* élete végéig elkíséri számûzetésében is, amikor a szerinte a "jogfeladás sikamlós terére" vezetett Nemzetnek a *Kasszandrája* lesz.

Mint az Egyesült Államokban a mindennapi esti hírszolgáltatásról, irányításról, biztatásról és tanácsadásról nemrég lemondott "nagy horgonyos" Walter Cronkite-nek életében dõntõ irányító lett a St. Joseph, Mo.-ban egy háziasszony meglátása, aki az akkor 7 éves kis gyermeknek, ki a bevásároló asszony által leejtett kis ötcentes pénzt felvette és gyorsan visszaadta tulajdonosbójának, ezt jósolta: "Egyszer majd

Te lész ennek az országnak *legmegbízhatóbb* embere". Az is lett Walter Cronkite az amerikai családok részére a televíziõn keresztül évek hosszú sorozatának sokszor vesztett reményül es-téin.

A nem-babonás Kossuth is gimnazista kora óta hitt annak a jósasszonynak, akinek kunyhójába életveszélyes vihar és mennydõrgés elõl menekült be: "Te egykor Nemzeted *megszabadítója* fogsz lenni". Maga Kossuth meséli el az epizódot és hozzáteszi: "...jõvendõre ez irányadó volt.. e pillanattól fogva a szabadságérzés tudata ébredt fel bennem...". Atyja biztatására ettõl kezdve állította az *õnképzés* erõs õsztõnét hivatásának szolgálatába: "...kezdtém elmélkedni hazám sorsa felett, felkutattam bajaink eredetét..." Anyjának írja 1838-ban, fogsága elsõ évfordulóján: "...Lakik kebelemben egy bizonyos *valami*, amely míg Isten tébolyodástól megõv... erõt ad sorsomat bírni...melytõl sem a hatalmasok komor tekintete, sem polgártársaink heve el nem tántorít".

Ez a hivatástudat mondatta vele az 1867-es Kiegyezés után: "Életem egy nyitott könyv. Azt tudja az Isten és a világ, hogy én nem vágyom semmire... Engem becsületet embernek nem lehet, nem szabad *fõltreérteni*. Nevem elvet, irányt személyesít...". Személyes erejével, szuggesztív tollával és szavával egy nemzetet tudott megmozdítani. Személye, állásfoglalása milliók szemében õsszevegyült történelmünk merész, lendületes korszakával, a reménytelen, de hûsies szabadságharccal és számûzetésben annyit tehetett a magyarság iránti érdeklõdes felkeltésében széles e világon, amennyit elõtte *senki más*. Sajnos, hogy ez a jellem, ez a markáns arc valósággal *eltûnt*, elmosódott a hozzá nem méltó *álpátosz*, az ellenmondást nemtõrõ, rajongó, de ugyanakkor semmitmondó jelzõk áradatában. Élete egész folyamán, különösen a "zarándoki õnmeztagadás" szakaszán a szabadság és a népuralom eszméi mellett "egy *célgondolat* magasodott lelke egész szemhatára fölé, mint egy biztos és leronthatatlan reménység, mint egy megvíthatatlan vár 'arx animae': a magyar nemzet államfüggetlensége és csillagokat veresõ hatalma".

Ha Széchenyi ezt a kettõt más szemmel nézte is, benne is mély gyökerekbõl táplálkozott a *hivatástudat* messzeható skálája. Sokszor jelentkeztõ sõtétlátása pillanatain kívül mindig kiragog reménynyújtó hite: "A *hit* azon lãnc, melylyel az emberiség õssze van kapcsolva a Mindenhatóval... Boldogok, akiket nem nyavalya, testi gyengeség... kényszerít végre térden csúszni a kereszthez... hanem õnként, szeretetbõl a legfõbb Jóhoz emelték fel lelküket...".

Gróf Széchenyi István apjának a Wesselényivel azonos melankóliájával szemben - minden nehézség ellenére - a reménykedés *életelvet* vallja meg Döblingbõl Bertha Sándornak 1860 jan.1-én írt levelében is: "...azon idõkre visszaemlékezni nem merek, mikor még magosan állott a magyarok napja - és idomtalán túlhajtás által reggelbõl... este lett!!! - De azért mégsem mondom: Magyarország 'volt'." (Sz. I. levelei, III k.748).

A Kelet Népében írja (1842): "Életem legmélyebb feladása ez vala... s így lőn, hogy vagy 16 évvel ezelőtt kimondhatatlan és belső küzködés után...mikor láttam, hogy senki...nem fogja fel nemzetünk állását...megesküszöm magamnak...mindent el fognék követni, habár magam maradok is, mit e kettős célnak elérésére lelkem sugall".

Ez a *hivatásérzet* és szolgálatának vállalása benne tántoríthatatlan kötelesség tudatot, az eszményeknek való teljes odaadást, az akadályoktól vissza-nem-rettenő akaraterőt, mély felelősségtudatot, önvizsgálatra való túlzott hajlamot, igazság és szociális érzést, valóságérzést, sugalmazó és szervező erőt talált. Nála a politikai rendszer a *lelki konstitúció* szüleménye. A haza sorsa neki mindenkor *személyes* ügye volt. Nagy ellenfele Kossuth adta Széchenynek "a legnagyobb magyar" címet, de talán még megértőbb fényt vet rá Kemény Zsigmond jelzője: *Ő a leghívebb magyar*. Mi magunk feltehetjük a kérdést: Mi a magyarság iránti hűség? Miért ő a leghívebb? És hívek vagyunk-e *mindamagunk*?

A Kossuth-i "szegény hazám" és a Széchenyi-i "csunyácska hazám" arcán változtatásnak kell lennie, mert "Magyarország nagy parlág". Nem hízeleg nemzetének. Felsorolja, kifejti a nemzeti bűnököt: hiúság, önáltatás, szalmatüzi lelkesedés, közrestertség, irigység és pártviszály. Ezek kiírtandók. Ő hivatott a nemzeti erény kifejtésére, mely a honszereteten, a helyes önismereten, a lelki függetlenségen alapszik. "Nagy hiúság azon *fatális nyavalya*, melyben mi magyarok igen nagyon szenvedünk... van másutt is tehetség, mint a magát szűnetnélküli álmokban hintázni szerető *Hunniában*...a magyar mélyen aludt, közben nyelvét felejté". Mindenekfölötti erkölcsi és társadalmi tisztaság az ő programja. A *Rendre* támaszkodó *Haladás* az eszménye: "En hadlni akarok s a mindent megülő *Maradjont* utalom... de... Istenért! Ne ássuk alá a szabadság szent templomát *túlhevűtől* elragadtatva önmagunk alatt... mert igaz...hogy rend ugyan lehet szabadság nélkül, de szabadság rend nélkül nem lehet és azért, hogy szabadság legyen, a rend szűkséges".

Széchenyi *küldetésstudatának* mélységét és elszántságát semmi sem *jellemzi* ragyogóbban, mint az a remek imádság, mellyel pályája kezdetén 1826-ban Istenhez fordul: "Mindenható Isten, hallgasd meg mindennapi, minden órái imámat. Tölts be szívemet anyagi tiszta szeretettel Irántad s hazám, embertársaim és honfitársaim iránt. Világosíts fel engem egy *Cherub* lángszellemével, erős eszével. Engedj a jövőbe pillantanom s megkülönböztetni a jónak a magvát a gonosztól. Add tudtomra, mit tegyek..Gondolkodni akarok és dolgozni, éjjel és nappal, egész életemen át. Segíts sikerre azt, ami jó... Engedd, hogy igazi lelki alázattal tekintsek mindent a világon s úgy fogjak hozzá akármire... Egész imám pedig ne csak szóval legyen elmondva, hanem *tetteimben* nyilvánuljon s legyen szűnetlen az éghez bocsátva". (Napló.Akad.kiad.602.)

Szabó László

Kezembe került egy Kanadában élő magyar katolikus pap keserű megállapítása. Kereken kijelenti, hogy az emigráció kulturális igénye a lacipecsenye.

A tiszteletreméltó lelkész ténymegállapításának alaptétele az, "hogy a külföldön élő magyarok túlnyomó többségének kultúrigénye a semmi és a valami határán téblábol, és egyre inkább a semmi felé bukdácsol", és beszámol arról, hogy "sokfelé járok az országban, majdnem mindenütt azt tapasztalom, hogy ha a magyar templomoknál kolbászot töltenek, hurkát vagy lángost árulnak, a magyarok majdnem szétvetik a nagytermet, annyian állnak sorba a finom falatokért, viszont egy könyvvarusitással egybekötött irodalmi estén néhány ember lézeng csupán: a lelki értékekre nincs igény".

Így aztán melegen ajánlja, hogy alakuljon meg a "LSÁÍÉKE", vagyis a "Lacipecsenye Sütésre Átképzett Írók És Könyvkiadók Egyesülete".

Lapunk és rovatom nem írhatja alá e véleményt, mert ha így gondolkoznánk, okosabban tennénk, ha inkább szakácskönyvet rendeznénk nyomda alá. Szerintem São Paulóban történt legutolsó ifjúsági megmozdulások, kórus, színház, tánc, vetítések szünetese és megerősödése a bizonyíték arra, hogy van érdeklődés ilyen lapra és benne művészeti rovatra.

Rovatomban helyet kap minden magyar művész és művészi tendencia, szűllessen az Magyarországon, az emigrációban, legyen az akadémikus, vagy új utakat kereső irányzat. Például irodalomban többek között írni fogunk Pilinszky Jánosról és Bari Károlyról, a párizsi Magyar Műhely kiadványairól és São Paulóban kiadott cserkész közteményekről.

A magyar művészetet ismertetni nehéz feladat. De a "LSÁÍÉKE" elkerülhető, mert irodalom, festészet, szobrászat, zene, építészet, színház nyújthat a lacipecsenye helyett zamatosabb csemegét.

MEMÓRIA HÚNGARA

Caminhando nesta praia do Rio de Janeiro
o vento me traz, na conversa de desconhecidos,
o nome de Árpád,
e a esse nome uma voz interior junta o nome de

/André

e os de Jorge seu filho e Maurício seu neto,
rei e príncipes de uma Hungria esfumada na

/História.

Que tenho a ver com eles?

Que tem a ver comigo,
pequeno burocrata aposentado a escrever para

/jornais

histórias da minha rua e do meu onibus

/cotidiano?

Eu príncipe não sou. E muito menos rei.

E acaso restarão, na caligem que ora envolve

/céu e terra,

estilhaços de coroas com seus rubis

/empalidecidos?

Por que Árpád e Maurício em minha pobre memória?
Li um dia notícia de certa viagem marítima
e de uma tempestade a açoitar fugitivos ingleses
até a costa escocesa.

Maurício, da casa de Árpád, comanda a embarcação.
Nada podem contra ele as fúrias do mar e as

/iras de Guilherme

o Conquistador.

A bela moça a bordo torna-se rainha da Escócia,
em seu altar de igreja é Santa Margarida.

O bravo Maurício ganha terras e novos títulos,
como o de Onda Alta, Drumm-ond,
e aqui estou eu, caminhando nesta praia
com uma gota de sangue húngaro tingindo

/levemente meu destino
de aventureiro não realizado.

(Carlos Drummond de Andrade, A PAIXÃO MALDITA).

ÚJ IDŐK ÚJ ZENÉJE

Szabó László

Furcsa hatást keltett bennem az a magyar lemezköldemény, melyet pár évvel ezelőtt kaptam. Addig ismertem népdalt, slágereket Ráthonyi Róbert, Honthy Hanna előadásában, Lehár, Kálmán, Erkel, Liszt és Bartók műveit a Hungaroton lemez kiadásban, de sohasem került még kezembe magyar "pop" lemez.

A "pop" ritmust mindig is kedveltem, a Beatles együttes, vagy Bob Dylan lemezeit vásároltam és szerettem ma is hallgatni. Úgy éreztem, mondanak valamit nekem. De egy magyar együttes, Budapestről, bizony furcsa volt.

Lejátszottam pár ismerősnek a dalokat. "Nem magyar ritmus", legintettek. Nem magyar ritmus, de mennyire magyar az operett, vagy azok a Ráthonyi-Honthy dalok bolero, rumba, fox, tangó ritmusban? Nincs minden népnek saját dal ritmusa. A braziloknak van szambájuk, bossa novájuk. A magyaroknak gazdag a népdal hagyományuk, de sláger ritmusa nem sokban különbözik a külfölditől.

Úgy látszik a "pop" ritmus talajt nyert Magyarországon, és ami a legfontosabb, közönséget. Magyarországon is kedveli a fiatalság a "pop"-ot, éppen úgy, mint az egész világon. Miután figyelmesebben meghallgattam a lemezeket, egy másik furcsa dolgot találtam. De egy nagyon pozitív furcsát: összehasonlítva a régi, 50-es évek slágereivel, azt kell megállapítanom, hogy a szövegek feltétlenül megokosodtak.

Példaképpen hasonlítsuk össze a szövegeket: Ráthonyi Róbert az "Ajaj-jajaj" című dalban azt éneкли, hogy:

"Ajajajaj, de sok a nővel a baj,
Még több mint tavaly.
Csak haj, haj, haj,
Mindegy, hogy szőke vagy barna a haj".

Nézzük meg az Illés Együttes "Sárga Rózsa" című dalát, mely így szól:

"El ne hidd azt, bárki mondja, hogy ez jó így!
El ne hidd, hogy megváltozunk, bárki szédít!
El ne hidd, hogy mindig mindent megbocsájítunk!
El ne hidd, hogy megtagadjuk minden álmunk!
Nem hajlunk meg már parancsszóra,
Nekünk nyílik a sárga rózsa!"

Úgy látszik a Beatles együttes, továbbá Bob Dylan kritikus világnézete visszhangot talált Budapesten éppen úgy, mint Braziliában Caetano Veloso és Gilberto Gil dalaiban. Nyugaton pár felvilágosultabb "pop" énekes és együttes igazi érték (sajnos ezek mellett soknak mondanivalója egyenlő a semmivel, céljuk a pénzkeresés), a fogyasztó társadalom ember-telen kapzsiságát dorgálja, Magyarországon is a dalok erősen protest hangúak.

Egy másik Illés dal, Bródy János szövegével, társadalmi kritikát hoz fel:

"Engem már más nem ért,
csak az, ki jól megfigyel.
Így aztán érthető, a titkokat nem mondom el.
Így aztán érthető, hallgatok, s többet mondok el.
Jelbeszéd az életünk
de túl sok ember van,
ki többre nem, csak
jelszavakra gondol".

Később az Illés felveszi a Fonográf nevet, de dalai tartalma nem változik:

"Nincs több, csak ez az egy életed a földön,
Úgy érzed, hogy neked ez a föld csak börtön.
Gyűlnek az elvesztett illúziók".

Nem csak az Illés-Fonográf megy ezen az úton. Vele haladnak az általam ismert Omega, Lokomotiv GT, Metro, Hungária együttesek és énekesek, mint Koncz Zsuzsa, vagy Zorán. Keresik az új idők új zenéjét.

"Nekem nem elég a zene,
Nekem nem elég a szó,
Nekem csak az elég, hogyha előadható,
Nekem nem elég a mosoly,
Nekem nem elég a csend,
Nekem csak az elég, hogyha nyugalmat jelent.
Nekem csak az elég, hogyha választhatok.
Nekem csak az elég, amit elmondhatok.
...hogyha kinyílik a szemem,
akkor kinyitom a szám..."

Új hang, új tartalom, egészen új utak. Természetesen sem nyugaton, sem keleten nem "pop" együttesek fogják a társadalmat - vagy rendszert - megváltoztatni. Végül is, ha olyan veszélyesek volnának, a kormányok egyszerűen elhallgattatnák őket. Van rá elég hatalmuk, sajnos.

Nem minden kitűnő, ami régi, nem minden jó ami új. Egy új társadalom formálódik világszerte. Ahogyan mi fiatalok szeretnénk elrendezni a világot, az talán utópia. De álmodni még lehet. Gondolom éppen ezért mondja a Fonográf egyik dala, hogy "Álmodj szép álmokat, álmodban álmaid valóra válnak".

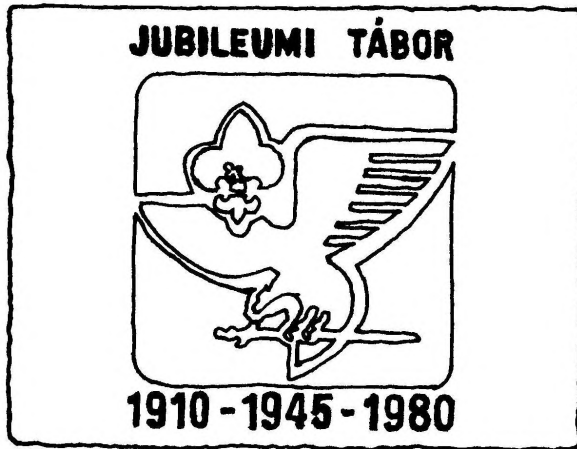
CSERKÉSZET

Lajtaváry Dani kcsst.

A Magyar Cserkészszövetség brazil ága öt szabályosan bejelentett cserkész-csapatból áll, még pedig Rio de Janeiro államban egy, 13 sz. Szondi György cscs., a többi meg São Paulo államában mlkődik:

- 25 sz. Szent Imre cscs.
- 36 sz. Dobó Katica lcscs.
- 40 sz. Zrinyi Kata lcscs.
- 64 sz. Zrinyi Péter cscs.

Ez a rovat a cserkész-csapatok mlkődéséről fog szólni, felhozni cserkész megmozdulásokat, szabályokat és változásait, és mind azt ami valamiképpen a braziliai magyar cserkész-csapatokat befolyásolhatja.

Meg lett tartva a folyó év elején, pontosabban január 8-tól 18-ig a délamerikai jubileumi tábor, 168 résztvevővel, Paranában.

Résztvettek benne a braziliai cserkész-csapatokon kívül az argentinai magyar cserkész-csapatok is. Északamerikai csapatokat képviselték Bodnár Gábor Úv.E., Bodnár Ági és Bajusz Sándor.

Az altáborok a következő beosztás szerint voltak rendezve:

Meseország altábor	(kistábor)
Erdély altábor	(fiú I)
Felvidék altábor	(leány I)
Őrség altábor	(fiú II)
Délvidék altábor	(leány II)

- Együttal zajlott le ugyanott a Corvina tábor.

Többek közt, Brasília-ból jöttek mint régi leánycserkész társaink, Kolonits Erzsébet és Zsuzsi kik a Délvidék altáborban vettek részt. Meg kell emlékezzünk Bányai Pálmáról is, aki Belo Horizonte-ből jött és szintén a nagylányok altáborában volt.

PORTYA: "Sete Quedas"-i parkban folyott le, akadályversennyel. Kétnapos kirándulás volt. A táborhelytől Sete Quedas helységig teherautó szállította a cserkészeket a park bejáratáig. Az esti megszállás a lányok részére egy kolostorban volt és a fiúk meg a katonaságnak egy elhagyott termében aludtak.

TÁBORI SZELLEM: A braziliai magyar cserkészek számára a jubileumi tábor nagy lelkesítéssel hatott. Előreláthatóan, új erővel kezdi itt nálunk mindenki az évet, azzal a reménnyel, hogy a közeljövőben ismétlődik hasonló élmény.

Példaadásul, sok a jelentkező az érettségi tanfolyamra, mivel a segédtiszti tábor az idén júliusban, Argentínában lesz megtartva. ■

NOVA SANTA ROSA, JANUÁR

Tóth László cst.

A külföldön mlkődő magyar cserkésznek jelentős dátuma volt az 1980-as év. 1910-ben, tehát kerekén 70 évvel ezelőtt indult meg Magyarországon a cserkész munka, s 1945-ben, tehát 35 évvel ezelőtt kezdtek magyar fiatalok cserkészkedni az ország határain kívül.

A Magyar Cserkészszövetség, nagy területi egységei, a Kerületek az elmúlt év folyamán sorra megrendezték jubileumi cserkész-táborait ennek a fontos évfordulónak méltó megünneplésére. Ausztrália, Észak-Amerika és Európa után került sor arra, hogy Dél-Amerika két legjelentősebb országában, Argentínában és Braziliában mlkődő magyar cserkészcsapatok is kivegyék részüket a külföldön élő magyarság ezen jelentős ünnepszorozatából.

Az autóbuszok, melyek Buenosból, ill. Rio-São Paulóból hozták a lányokat és fiúkat, nem a legkellemebb időjárás közepette érkeztek meg a magyar bencések Santa Rosa-i szemináriumába, melynek környékén a tábor elhelyezést nyert. Az eső és kiserője, a ragadós paranoi sár, azonban csak pár napig kedvetlenítette a gyerekeket és a vezetőket, hogy aztán helyet adjon a ragyogó napsütésnek, mely végig kísérte a tábor programját. - Miből állt ez a program? Lényege az volt, hogy a különböző országokból és városokból össze verődött fiúk és lányok össze mérjék jártasságukat a cserkész ügyességek és magyarság-ismeret terén. Ki tud szebb nép-balladát, néptáncot, ki mond szebben magyar verset, énekel népdalt, ez volt a különféle vetélkedők tárgya. S közben szövődtek a barátságok, melyek, ki tudja talán egy életre is össze kapcsolják ezeket a fiatalokat, akik között a legerősebb kapocs az volt, hogy szüleik Magyarországról jöttek el, s ők magyarul beszélnek.

Amikor a tábor utolsó napján az autóbuszok és egyéb járművek sorra elindultak, a vidám, énekelő magyar fiatalokkal, s az őserdő helyén épült bencés kolostorra visszatért a csend, néhány percig a vörös porfelhőbe vesző járművek után bámultam. És valami nehezen definiálható jóérzés vett rajtam erőt, amiért megint sikerült 168 magyar fiatalnak Magyarországtól sok ezer kilométer távolságra egy hétre egy kis-Magyarországot varázsolni. ■

PARANAI ÉLMÉNYEK

Piller Éva cscst.

A zászlók utoljára szaladtak le az árbócról. Az utolsó vezényszavak elhangzottak - a himnusz utolsó hangjai már ott szállnak a szőjaültetvény fölött. Befejeződött a Délamerikai Jubileumi nagytábor. Elindult a 4 teli busz a résztvevőkkel São Paulo felé. El, Józsi-bá nagy fehér kocsija az argentin határ felé - Paulo is messze jár már felcsomagolt teherautójával. Egy újabb évtizeddel gazdagodott a Cserkészlet, 70 éves lett s mi magyarok immár 35 éve, ennek pont a felét külföldön cserkészkedjük.

Az ottfelejtett csajkatetű jökedvlen bujik meg az erdő avarjában. A kihúzhatatlan sátorcövek, az asztal alá gurult ceruza, az elvesztett nyakkendőgyűrű, de a sáros félzokni is érdeklődve néznek szét új világukban -ők már itt maradnak örökre Paranában s jelzik, hogy tiz napig itt vidám élet dúlt, kacagástól visszhangzott a határ, nótaszótól volt hangos az erdő, népijátéktól porzott a futballpálya s népitáncról dörögött a folyosó kőpadlója.

Aki ott élte végig ezt a tiz napot velünk, tudja, hogy mi minden történt, mennyi örömmel és bánattal vagyunk gazdagabbak. Aki nem volt velünk, de cserkész, pontosan el tudja képzelni milyen élményeink voltak, hogy építettük fel altáborainkat, a fiúk csodálatos hídjukat a folyón át, hogy gyűztük le az esőt, a sarat, a síkos csúszós országutat, a kánikulát, a tüzű napot, a csipéseket, a vetélkedéseket, az akadályversenyt. Mert minden cserkész-tábor egyforma, és minden cserkész-tábor mégis milyen nagyszerűen, eredetien más. Hasonló az elbűbösöz, mégis egyedülálló.

Vagy nem ugyanúgy vonult fel az őt altábor 1971-ben Campos do Jordão-ban ahogy 1976-ban Martin Garcíán mint most Nova Santa Rosán? De mégse. Campos do Jordão-ban a nagylányok székely altáborként érkeztek illi mögött a főtérre; itt Alexandra mögött mint délvidékiek feszítettek posztó vagy bőr mellényükben. A camposi palócok Margó vezényszavaira vonultak le a zászlók elé, most Sári felvidéki lányai szintén palócok voltak fehér köntényben, de velük jöttek fekete köntényben a matyók is! A fiúk Camposban a Mátrában laktak Józsi-bával. A Martin Garcíai háromszékieket nem láttuk most ugyanabban a szőrös kucsmában, de ugyanazok a fiúk most Erdély szép címeres zászlója alatt vonultak fel Zotással a seregszemlére. A camposi Hargita altábor, Martin Garcíára Marosszék lett s Santa Rosára már Őrség. Parancsnoka Sanyi a filmezőgép helyett most sípöt akasztott a nyakába hogy népét a folyó túlsó partján egyenesben tartsa. A Mese altábor Kalocsán keresztül Santa Rosára Anyaország lett s Jani, Kalocsa parancsnoka, Martin Garcíáról a stafétabotot Santa Rosán Erzsinek adta át.

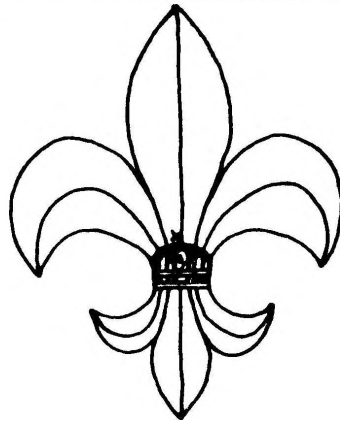
A hajdani kiscserkészek, ma űrsöket vezetnek, volt űrszervezőik ma rajokkal bajlódnak. Voltunk,

vagyunk és leszünk! Ez talán a legszebb jubileumi élmény. 35 éve vagyunk s újra meg újra újjak érkeznek a régiék helyére.

Persze egy kicsit mindig kevesebben vagyunk. Ezzel szembe kell néznünk. Önmagunkat nem érdemes becsapni.

Sok cserkésztestvérünket máshová hívja a sorsa, de az együtt átélt élmények elszakíthatatlanul összekötnék. Olyan erővel, akárcsak az együtt felvert sátor kifeszítő kötele. A közbűsen leégetett ebéd vagy elbódott táborúzi szám és megtervezett rohampálya mindnyájunké! Ahogy akkor volt, amikor együtt átéltük. Ma is egyenként mindenkinek a lelkében él a szép, tiszta, jöpofa cserkész-élmény, úgy bele van ültetve mint egy ékesen megfaragott kopjafa.

És jaj, de kár volna, ha ezt a szépet, nagyszerűt, jöpofát, eredetit, színeset, gazdagot, ezt a cserkészéletet nem tudnánk gyerekeinknek továbbadni! De nagy kár volna...

AZ ÉGIGÉRŐ FA

Koszka Árpádné st.

Másszuk meg az égigérő fát és szabadítsuk meg a herceget, aki 150 éve fogságban él a csúnya boszorkány keze alatt.

Ezzel a mondattal nyitottuk meg az 1981. évi kistábort 18 kiscserkessel és 7 vezetővel, a 25. Szent Imre és 36. Dobó Katica cserkész-csapatokból. Január 2-től 8-ig voltunk a Simon Bálint Cserkészparkban (Embú-SP).

Nagy örömlnkre igen sikeres volt a tábor. Nehézségünk főként a magyar beszéd volt, mert ennél a nemzedéknél a legtöbb esetben az egyik szűlő nem magyar származású. Nagy feladat volt tehát felállítani egy 6-napos kistanyázást ahol csak a magyar nyelvet hallják. Csakis ilyen nagy erőfeszítéssel tudjuk bizonyítani további munkánkat a cserkész-szellem gyakorlásában, és magyarságunk továbbadásában.

A gyerekek nagyon élveztek a tábort és igyekezettük arra kötelez minket és az érdekelt szűlőket, hogy továbbra is megtartsuk ezt a lelkesedést.

TUDOMÁNY

Hársi Ernő

Rengeteg olyasmi történik körülöttünk amiről keveset tudunk, vagy abszolút újdonság. A tudományok szinte évente gyarapodnak új ágakkal és összetételekkel.

Sok évtized gyors technikai fejlődése és az emberek egyre szélesebb érdeklődési körre mindig több információt kíván. Manapság szinte lehetetlen, hogy egy szakember saját szakmájáról írt könyveket és cikkeket teljes egészében ismerje. Szükségünk van egyre több és gyorsan használható információra, hogy valamit érthessünk a körülöttünk lévő világból, mert képtelenek vagyunk előrehaladni, ha nem érezzük magunkat biztosnak környezetünkben.

Célunk ebben a rovatban ismertetőst adni minden olyan tudományról, vagy technikáról, melynek újdonsága, vagy korszerűsége egy darabbal többet mutat meg nekünk a sokoldalú és részben ismeretlen világból, amelyben haladunk.

ERGONÓMIA

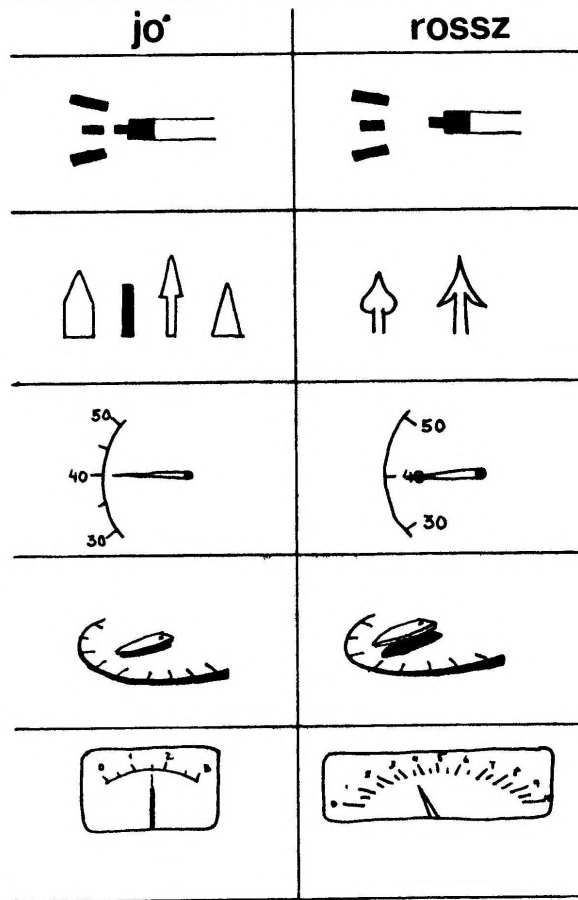
Hársi Ernő

Ergonómia úgy magyarázható, mint a tudományos vizsgálása az ember és az ő munkakörnyezete között létező kapcsolatoknak. Ebben a környezetbe beleérthető nemcsak a természet, vagy épület, amelyben dolgozunk, hanem a szerszámok, anyagok és az ezekkel való bánásmódok is. Mindezek kapcsolatban vannak az ember természetével, képességeivel és korlátaival.

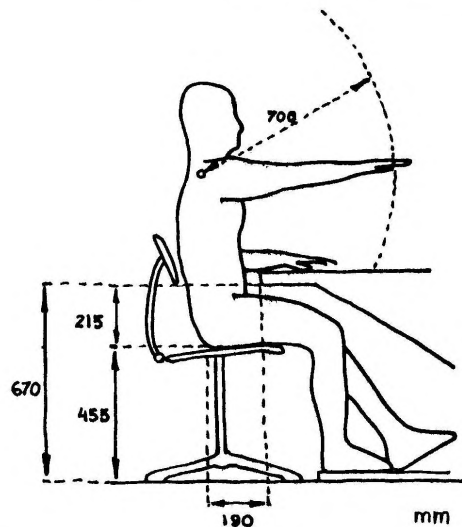
A szó, hogy Ergonómia a görögökből származik: "ergos" = munka; "nomos" = természetes szabályok, és egybefoglalja a Munkaélettant, Munkaélettant és Munkaszociológiát. Többféle tudomány határára fekszik és azokból használ fel adatokat:

Az Anatómiából és az Élettanból tanulunk az emberi test működéséről és strukturájáról. Az Antropometriából megismerjük a test méreteit és mozgási határait. Neurológiából azt tudjuk, hogyan működik az agy és az idegrendszer. A Lélektan megmondja mi befolyásolhatja az ember viselkedését és reflexeit. Ezekon kívül még az Orvostudományból megtudjuk, hogy milyen munkakörülmények veszélyesek és a Fizikából megmérjük a tudományokból azt, hogy mihez kell alkalmazkodnunk. Mindehhez azok a kísérletek és adatok adják az alapot az Ergonómiának amelyek az ember munkaképességét befolyásolják.

Az Ergonómia keletkezése mint tudomány a repülőgéptervezőknek köszönhető, vagyis főként a hadirepülőgépek tervezésének. Amikor arról volt szó, hogy a pilótának nagy sebességgel kell repülnie, és közben nagy zaj, rázkódás és pszichológiai nyomás alatt, másodperc töredékében műszereket kell olvasson és azok alapján döntsen, akkor fontos volt részletesen kitanulmányozni minden darabját a kabinnak, az üléstől kezdve a műszerek mutatójáig.

A tudomány mostani használata kiterjedt az ipar és irodák tervezésére is. Mai napokban minden gép, vagy bútor, amit emberek kezelnek, úgy van (kéne legyen) tervezve, hogy az Ergonómia szabályait kövesse.

Az Ergonómia fontossága az iparban onnan ered, hogy sokszor új technológiai eljárások olyan hatásokat okozhatnak a munkásokon, amit előre nem láthatunk. Ennek két fontos következménye lehet: Először, hogyha a munkás huzamosan akaratlanul "stresszek" hatása alatt van, ez csökkentheti a munkaképességét és később talán munkaképtelenné is teheti. Másodszor, ha nem számítjuk jól az elvégzendő munka követelményeit a munkás képességeihez, akkor az nem csak megzavarhatja a teljesítményt, hanem még legrosszabb esetben balesetet is okozhat. Az ilyenféle hibák a tervezésnél legtöbbször azért történnek, mert nehezen fogadunk el olyan újításokat, amelyekből rövid időre nem látunk hasznót. A rossz elhelyezési tervek következményeit sokszor elkerülhetetlennek számítjuk. Ezen kívül az ember testének rendkívüli alkalmazkodási képessége van és sok terhelést elbír. Emiatt bizonyos következményei a "stressznek" csak évek múlva vetődnek észre.

FIGYELŐ

Fenyvesi Ági

Lássuk, mi van a nagyvilágban és a mi kis emigrációs világunkban.

Érdekeségeket, közérdeklő témákat, magyar, angol, német és portugál nyelvű újságok cikkeit vagy szakértők véleményét fogjuk lehozni. Rovatunk nem akar nagyobb vitákat létrehozni. Minden tanácsot és építő kritikát boldogan látunk, sőt cikkeket is beklüldhetsz olyan témáról, amikről gondold, hogy mindenki szívesen olvas. És ha ismersz valakit, aki szeretne beszélni nekünk valami érdekességről, hívd fel a Szerkesztőséget, elmegyünk és meginterjúvoljuk.

Reméljük szeretni fogod ezt a kis újságot, úgy ahogy mi szeretjük, mert ha Te nem, akkor mi hiába...

MAGYARORSZÁG ÉS A LENGYEL HELYZET

Érdekes cikket olvashattunk pár nappal ezelőtt az "O Estado de São Paulo"-ban, "Magyarország fél a következményektől" címmel:

A Dunára sült nap, a kávéházak járdaranyuló zsúfolt asztalai és a színes virágboltok arról tanúsítanak, hogy idén korán eljött a tavasz Budapestre, "Keleteurópa Párizsára". De az év minden szakában, Magyarország, a szovjet hatalom alatt álló országok közül az, ahol mindig tele vannak a divatüzletek kirakatai, a vendéglők, a pipereszer boltok, ahol nem léteznek a Moszkvában és Varsóban látható végtelen sorok.

Ennek ellenére, mégis lehet érezni a tavaszi friss levegőben és a lakosok arcán a nyugtalanságot a Lengyel- és Oroszországban aggasztó történetek miatt.

Attól félnek a magyarok, hogy a lengyelek kiereszkolják az oroszok beavatkozását és ez rájuk is negatív hatással lesz. Az idősebbek még emlékeznek 1956-ra, amikor az orosz tankok elnyomták a forradalmat és vele együtt sok ezer embert kivégeztek. Csodálják a lengyelek merészségét és aggodnak. "A magyarok mindig közel álltak a lengyelekhez. A múltban egyik volt az ellenségeink, először a németek és most az oroszok. Mi és a lengyelek hasonlóak vagyunk. Szeretünk, gyűlölünk és hamar szerzünk ellenségeket. Nyugtalanok vagyunk miattuk" mondja egy budapesti lakos.

A fiatalabbak attól félnek, hogy bármilyen orosz beavatkozás súlyos következményeket hoz majd az összes keleteurópai országra. Egy másik magyar azt állítja, hogy főleg kereskedelmi megtorlás lesz a Nyugat részéről a szocialista országok ellen. Ez pedig azt jelenti, hogy nem lesznek többé nyugati áruk az üzletekben és másféle támogatások.

Sok magyar azt véli, hogy a lengyelek hibásak a folytonos áremelésekért. "Van aki azt mondja, hogy itt jobb lenne a helyzet ha ott kevesebb volna a sztrájk", mondja egy Breg bácsí. Az új magyar "Gazdasági Mechanizmus" közelebb állítja Magyarországot a Nyugathoz és a magyar kormány belpolitikája is liberálisabb mint a többi szocialista országban.

De mindez inflációra vezet. A kormány szerint kb. 9% körül van az évi infláció, de vannak lakosok akik 15-20%-ra becsülik. 5 deka piros paprika ára Ft 6,50-ről Ft 7-re emelkedett (kb. Cr\$ 16,14 és Cr\$ 17,39), vagyis 7,7%-os áremelés. A közismert bor, az "Egri Bikavér", kb. Cr\$ 100-ba kerül, ami egy nyugatinak olcsó, de egy magyarnak nem, mert az átlagos havi fizetése Ft 4000 (Cr\$ 9900).

Annak ellenére, hogy vannak hiánycikkek, mint például jó minőségű cipők, háztartási tárgyak, pelenkák és orvosi műszerek; hogy sok minden hiányzik és magas az infláció, a magyarok tudják, hogy ők élnek a legjobban a keleti blokk országai közül. Tudnak autót venni, mint például a keletnémet Wartburg-ot, a cseh Skodat és az orosz Ladát, bár 2-3 évet kell rá várniuk (de mégis sokkal kevesebbet, mint az oroszok).

A szomszédos országok turistái bámulva nézik a magyar fiatalokat "skate"-ekkel vagy "disco"-kban. A lengyel turisták főleg az élelmiszereket veszik, mint például a virslit, amiért nekik sokszor 5 órát kell állniuk sorba, Magyarországon viszont számolatlanul vásárolhatják, kb. Cr\$ 100-ért kilóját.

REJTVÉNYEK

Gyuricza Gábor

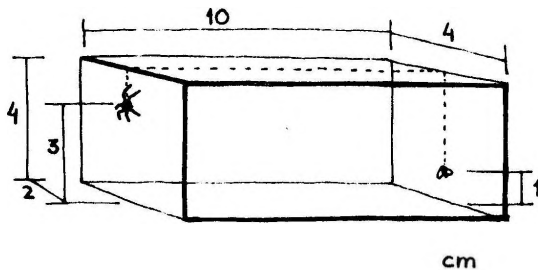
Végre megjelent az első számunk, és ahogy illik a tisztességes magyar családokban, bemutatkozunk mindannyian, ki-ki a maga rovatában. Rám a humor, sport, sakk és rejtvények kerültek, amiket nagyon élvezek, remélem ti is néha-néha bekukucskáltok ide és elolvassátok a fejtörőket.

Sok sporthírt is fogunk közölni, főleg az "Olimpiáda dos Imigrantes" után - ha összesítjük az erőbinket, sok díj a miénk lehet.

Elég a szöbol, kezdjük akkor rovatunkat egy több mint kétezer éves, érdekes matematikai feladvánnyal.

Képzeljünk el egy 10 cm hosszú téglát, 4 cm-es oldalakkal (lásd rajzot). Az egyik 4 cm-es oldalon, oldalról középen, alulról 3 cm távolságra ül egy pók. A szembelevő oldalon, oldalról szintén a középen, alulról 1 cm távolságra ül egy légy, mozdulatlanul. A téglát tőmör és csak a felületén lehet mászni. Amint látjátok, ha például a szaggatott vonalon indul el a pók, 14 cm-t tesz meg míg a legyet eléri. Feladatunk a következő: találjuk meg a legrövidebb utat a két pont között (a téglát felületén), tehát hány cm-t megy a pók míg a legyet eléri?

Megfejtés a következő számban (kevesebb mint 14!)

FÖLDRAJZOSOK FIGYELEM!

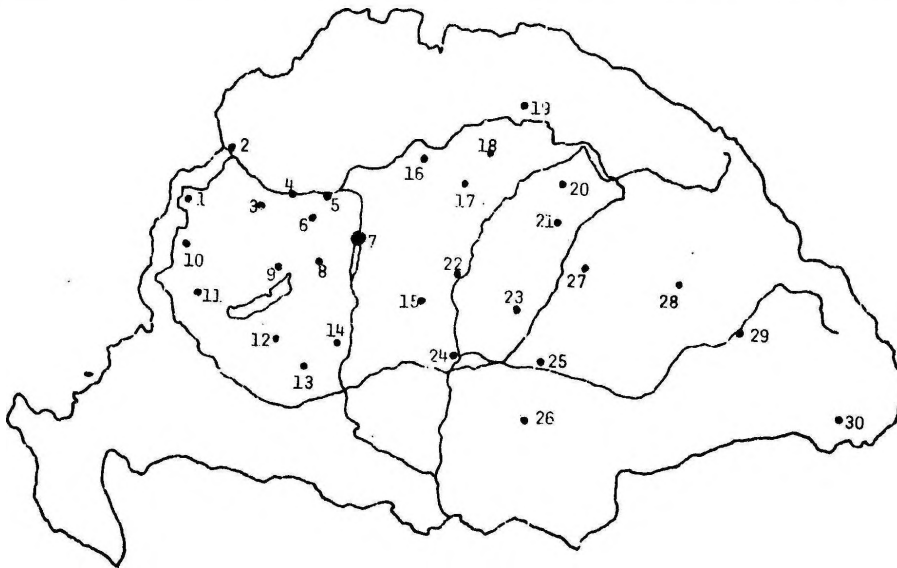
Gyuricza Gábor

Ez a rejtvény főleg a földrajz-kedvelőknek lett szánva, és ugyanakkor az érettségire készülőddő cserkészeknek "kötetelező" feladat. Találjátok az itt következő betűrengetegben harminc magyar városnevet és írjátok be a táblázatba, hogy melyik számnak felel meg a térképen. A városnevek vízszintesen és függőlegesen, előre és hátra vannak írva. A Duna, Tisza és Maros segítségképpen vannak berajzolva.

(Megfejtés az utolsó oldalon).

A Z Á H Y G E R Í Y N A B É R S Ó T A Z T T
Y Á T R O Y I V Y L E H R Á S Á V S O R A M
K E P I L Ó T I Z S I V A T B U D A P E S T
R T Z S D R Á Z S K E Z S R A Y P L É G L I
Á D S S R I A S H F M Ó S O Z I L T H E Ó F
V V E Ő Y A B I S A L G Ó T A R J Á N Ū S E
R Á V S O P A K Z A L A E G E R S Z E G C S
É B O O R P S G E S Ő N F Ő N Á J I C V Y Z
H I P H I A C J G A N T U R Í V O T E L I T
E T É M E K S C E K M K N E Z S I O R T K E
F O C K M U É T D I Y Ő O I S E M M B E E R
S E S T C Í K Y N V D A R A Á M T M E K Z G
E L B Ó T A É V I J A V P G Z E K I D I E O
K A S S A K B F O T R A O Ő J T H S B H M M
É N Y I T C S V A R Á V S Z O L O K O L O É
Z S N O A L Ó A L T V A J I Y C S O V J É R
S Z O M B A T H E L Y A I M O R É L F U V P
Z I S Z Á B T M M I G G N O N O N C M T J Z
E R Z Á N I E Á I O A Y F L M O R Á M O K S
Z I O V Y R L S K O N L O Z S T H É L K R E
Ő O P R A T E Z A Z S Ű R A T M E Á Z Y Ő V

Szám	Város	Szám	Város
1		16	
2		17	
3		18	
4		19	
5		20	
6		21	
7		22	
8		23	
9		24	
10		25	
11		26	
12		27	
13		28	
14		29	
15		30	

HUMOR

Korán reggel felébredtem, letörve, mert a születésnapom volt. "Egy évvel öregebb lettem", gondoltam, de elhatároztam, hogy lehetőleg kellemesen fogom eltölteni ezt a napot. Lezuhanyoztam, megborotválkoztam és úgy éreztem, hogy ahogy leérek a reggelihez, feleségem a nyakamba borul és megcsókol, "Boldog születésnapot" kívánva.

Mosolyogva leballagtam az asztalhoz és ott ült a feleségem, újságot olvasva, ahogy szokott. Egy szót sem szólt. Beöntöttem magamnak egy csésze kávé és arra gondoltam, hogy "Na, hát ő elfelejtette. De a gyerekek majd mindjárt vidáman bejönnek, felkészítenek és egy szép ajándékot kapok".

Ott ültem, kávémat élvezve, és vártam. Végre kiabálva berohantak a kislányok, hogy "Adj egy kétszersültet! El vagyok késve! Hol a kabátom? Lekésem a buszt!" - Ezek után, teljesen letörve, elindultam a munkahelyem felé.

Ahogy beértem az irodába, titkárnőm kedves mosollyal és "Boldog születésnapot, fűnök"-kel várt. "Hozok egy kávé", mondta, és az ő megemlékezéséből mindjárt jobban is éreztem magam.

Ebédidő előtt bekopogott a titkárnőm, hogy "Mivel a születésnapja van, miért nem ebédelünk együtt?" - Végre egy jó ötlet, gondoltam, majd ez egy kicsit fellelkesít.

Bezártuk az irodát és, hogy ünnepélyesebbé tegyem a napot, mondtam "Menjünk inkább vidékre ebédelni, ne a megszokott helyre". Így kihajtottunk a városból és egy kis világvégi étterem-

ben megittunk néhány Martinit és jól megebédeltünk. A város felé indulván, a titkárnőm azt javasolta, hogy menjünk fel hozzá egy pohárka likőrre. Ez nagyon jó ötletnek hangzott és úgysem volt munkánk az irodában. Felmentünk a lakására, ő előkészített két "Grand Marnier"-t és egy idő múlva felállt: "Bocsásson meg, de felveszek valami kényelmesebbet" és elhagyta a szobát.

Néhány perc múlva kinyílt a hálószoba ajtaja és egy nagy tortát hozva felém indult. Meggötte jött a feleségem, mindegyik gyerekem, én pedig ott ültem... csak zokniban.

SAKK

Megjelent a "Sahovski Informator" című jugoszláv nemzetközi sakk-kiadvány 28. kötetete, mely megtalálható a "Clube de Xadrez São Paulo" könyvtárában. Mint az előzőekben, itt is a nemzetközi zsűri rangsorolta az előző kötetet tíz legjobb játszóját. Első helyre az alábbi játszma került:

ANGOL MEGNYITÁS (M.Tal - D.Velimirovics)

Szovjetunió-Jugoszlávia mérkőzés:

1. c4 c5 2. b3!? Hc6 3. Fb2 e5?! 4. g3 d6
5. Fg2 Fe6? 6. Hc3 Vd7 7. Hf3 Fh3 8. Fh3:
Vh3: 9. Hd5! Vd7 10. e3 Hce7! 11. Hc3!
Hf6 12. 0-0 e4 13. Hg5!? d5 14. cd: Vf5
15. Hf7:!! Kf7: 16. f3! Hed5: 17. fe: Hc3:
18. Fc3: Ve4: 19. Vh5+ Ke6 20. Vh3+ Kd6
21. b4!! Kc7 22. Bac1! Bac8 23. Bf5!! Vg4
24. Fe5+ Kd7 25. Vf1! Ve4? 26. Bc4! Vc6
27. Vh3 Ve6 28. Ff6: gf: 29. Be4! Va2:
30. Bc5:+! sötét feladta.

MAGYAR KOLONIA

Bálint Emese

Kolóniánk állandó nyüzsgéséből szorgalmasan és részletesen beszámolunk; átszítaljuk a járókelő híreket és az igazsághoz legközelebb állókat le is hozzuk!

Kérjük olvasóink közreműködését akár különböző viselkedéseivel, akár beküldött hírekkel. Minél többet informálnak, annál gazdagabban tudunk szolgálatot nyújtani kedves olvasóinknak.

HÍREK

MÁRCIUS 8: A Katolikus Egyház március idusát Unnepelte. Második vasárnap lévén, mise tartott a Casa Pia kápolnájában. Ez gyász, megemlékezés mise volt. Megemlékeztünk hazánkról, ki-ki elvesztett családtagjáról, barátjáról és ismerőséről. Mindennek dacára, öröm volt látni, hogy bámulatosan sokan jelentek meg. Egyesültek zászlakkal az oltárnál; a Bartók Béla Énekkar közreműködése, az énektől zengő templom, diadalmas hangulatot teremtett mindenkiben.

A mise után mindenkiben feléledt a magyarságban való hit. Nem volt szükséges szövé tenni. Éreztük, hogy nem hiábavaló a munkánk; nem leszünk kevésbé hazafiak, mint sok más, ha elkárhózás helyett, mi itt külföldön továbbra is ilyen sokat harcolunk legalább saját magyarságunk megtartásáért.

MÁRCIUS 10: Az Evangélikus Egyház Női Köre délután három órai kezdettel teadélutánt rendezett. A kéthavonként rendezendő teák már több éves múltra tekinthetnek vissza. Azóta rendszeresen ad alkalmat a hölgyeknek, hogy kellemes délutánokat tölthessenek együtt. Kedélyesen elbeszélgethetnek a hűvös teremben, míg felszolgálják a tea és hozzá a finom sütemények. Minden alkalommal sorsolásra is kerül sor. Ez alkalommal is jól sikerült a teadélután: 47 hölgy jött el, kiket szívesen köszöntött az elnöknő, Bálint Jánosné, három nyelven: magyarul, németül és portugálul — így a lehető legjobban érezhette mindenki magát.

MÁRCIUS 14: Az Arany János Műkedvelő Kör 14-én emlékezett meg március 15-i forradalmunkról, egy kétórás műsorral.

A műsort Gyuricza Gábor "Nemzeti Dal" szavallása nyitotta meg, majd a Kodály Zoltán Énekkart hallhattuk, Piller Gedeonné vezényletével. Flórián Tibor, Amerikából ittlévő író szonoklatát hallhattuk, majd Reisch György evangélikus lelkész vette át röviden a szót.

Bálint Emese két darabot zongorázott és a műsort követően, a Bartók Béla Énekkar, Bálint Jánosné vezényletével, több feldolgozott népdalt énekelt el. Negyedórás szünet következett, ameddig az Evangélikus Egyház Női Kör tagjai, cserkészlányok segítségével, a büfénél kiszolgáltak. A szünet után Bálint János tartott beszédet, majd a Zrinyi cserkész-csapatok népdalladát adták elő bábokkal.

Sárkány Ferenc, Bálint Incike, Bálint János, Bálint Katinka és Hársi Ernő szavallatai aláfestésével, rajzolta elénk Március 15-ét. Utolsó számunk a Pántlika Táncegyüttes volt, mely három táncossal vidította fel a nézőközönséget. A konferanszié Szabó László volt. Nemzeti Himnuszszal váltunk el a kellemes estély helyszínéről.

MÁRCIUS 18: Szerdán este, mint minden hónapban egyszer, a Könyves Kálmán Szabadegyetem előadást rendezett a Segélyegylet termében. A márciusi előadást Flórián Tibor, Amerikában élő magyar költő és író tartotta, "Erdélytől Amerikáig" címmel.

Az előadás egy szép út volt a költővel, versein keresztül, ahol emlékeit és világnézeteit osztotta meg a közönséggel. Az ott-töltött óra alatt egy nagy élmény volt az író élő hangjában hallani verseket, melyekben kimagasló érzékeny és finom természete, természet megfigyelése és fáradhatatlan munkája a külföldi magyarokért.

MÁRCIUS 29: Boldogan tesszük közhírré, hogy megszületett Nunes Paulo és Nunes (Fekete) Ilona legelső gyermeke, Paulo. Szívvel gratulál a Szerkesztőség az ifjú párnak és kedves családjának.

MÁRCIUS 30: Boldogan jelentjük, hogy ez napon megszületett Koszka Árpád és Pütyi legújabb gyermeke, Julika. Szívvel gratulál a Szerkesztőség a fiatal házaspárnak és Andriának, Julika bátyjának.

MEGHÍVÓK

ÁPRILIS 13: A São Paulo-i Magyar Nőszövetség d.u. fél négy órai kezdettel teadélutánt rendez a Terraço Italia-ban, divatbemutatóval. Meghívók kaphatók Saurer Ivánnénál, tel: 220-8242.

MÁJUS 10: A 25. Szt. Imre és 36. Dobó Katica cserkész-csapatok hagyományos majális rendeznek vasárnap, az emből Simon Bálint Cserkészparkban. Mindenkit szeretettel várnak.

A SZERKESZTŐSÉG SZÍVESEN KÖSZÖNI AZ ERDÉLYI VILÁGSZÖVETSÉG JELENTŐS ADOMÁNYÁT.

FÜLDRAJZOSOK FIGYELEM - (megfejtés): 1. Sopron, 2. Pozsony, 3. Győr, 4. Komárom, 5. Esztergom, 6. Tatabánya, 7. Budapest, 8. Székesfehérvár, 9. Veszprém, 10. Szombathely, 11. Zalaegerszeg, 12. Kaposvár, 13. Pécs, 14. Szekszárd, 15. Kécskemét, 16. Salgótarján, 17. Eger, 18. Miskolc, 19. Kassa, 20. Nyíregyháza, 21. Debrecen, 22. Szolnok, 23. Békéscsaba, 24. Szeged, 25. Arad, 26. Temesvár, 27. Nagyvárad, 28. Kolozsvár, 29. Marosvásárhely, 30. Brassó.
PONTOZÁS: 26-tól 30-ig KITÜNŐ, 21-től 25-ig NAGYON JÓ, 16-tól 20-ig JÓ, és 16 alatt, - TANUL A MAGYAR FÜLDRAJZOT!!